

Goedkeuring van verdragen met België.

(Koninklijke Boodschap; Ontwerp van Wet; Memorie van Toelichting.)

Votre Exc. voudra bien en donner l'assurance à mr. VAN DER MAESEN, en lui donnant lecture de la présente dépêche.

Recevez, etc.

GORTSCHAKOW.

A. S. E. mr. le Général de Mansoureff

[CXI. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP ingekomen in de zitting van den 26sten Mei 1863.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan:

1°. een ontwerp van wet tot goedkeuring van eenige artikelen der met België gesloten overeenkomst tot regeling der wateraftappingen uit de Maas, enz.;

2°. een ontwerp van wet tot goedkeuring van verschillende bepalingen van een Nederlandsch-Belgisch verdrag tot afkoop van den Scheldetol en tot vermindering van de loodsgelden op de Wester-Schelde, en

3°. een ontwerp van wet tot goedkeuring van verschillende bepalingen van een Nederlandsch-Belgisch handels- en scheepvaartverdrag.

De toelichtende memorien, die, van bijlagen voorzien, de wetsontwerpen vergezellen, bevatten de gronden, waarop zij rusten.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

Het Loo, den 24sten Mei 1863.

WILLEM.

[CXI. 2.]

ONTWERP VAN WET tot goedkeuring van eenige artikelen der met België gesloten overeenkomst tot regeling der wateraftappingen uit de Maas, enz.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat sommige bepalingen der op den 12den Mei 1863 te 's Gravenhage gesloten overeenkomst ter regeling der wateraftappingen uit de Maas en van andere daarmede in verband staande aangelegenheden de goedkeuring van de Staten-Generaal vorderen;

Gelet op het laatste gedeelte van art. 57 der Grondwet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1.

Worden goedgekeurd de artt. 9 en 10 van de overeenkomst van den 12den Mei 1863, te 's Gravenhage tusschen Nederland en België gesloten; welke artikelen dus luiden:

» Article 9.

» Dans le but d'améliorer la navigabilité de la Meuse entre Maestricht et Venlo, les Hautes Parties contractantes feront exécuter dans cette partie de la rivière, pendant neuf années consécutives, commençant en 1864, les travaux indiqués dans le tableau et la note explicative joints au présent traité jusqu'à concurrence d'une somme de 100 000 florins par an.

» Un tiers de cette somme sera payé par les Pays-Bas et deux tiers par la Belgique.

» Les projets définitifs de ces travaux à exécuter annuellement seront dressés, de commun accord, par les fonctionnaires désignés à cet effect, et soumis à l'approbation des deux Gouvernements.

» Les travaux projetés et arrêtés conformément à ce qui précède, seront exécutés par les soins des agents du Gouvernement sur le territoire duquel ils seront situés.

» L'entretien de ces travaux après leur achèvement sera à charge du Gouvernement sur le territoire duquel ils sont établis.

» Article 10.

» La construction de la nouvelle prise d'eau à Maestricht, mentionnée dans l'art. 1, ainsi que l'exécution des travaux nécessaires pour satisfaire aux stipulations de l'art. 2, auront lieu à frais communs.

» Les projets de ces travaux seront arrêtés et exécutés de la manière indiquée dans l'art. 9 pour les travaux de la Meuse.

» Toutefois il est entendu que le total des dépenses à la charge du Gouvernement Belge, d'après les stipulations des artt. 9 et 10, n'excédera pas la somme de 900 000 florins.

Art. 2.

Deze wet treedt in werking op den dag harer afkondiging.

Lasten en bevelen, enz.

[CXI. 3.]

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Na de beslissing van de Tweede Kamer der Staten-Generaal over het wets-ontwerp tot goedkeuring van eenige artikelen der overeenkomst, den 21sten September 1861 met België gesloten, is met dat Gouvernement in onderhandeling getreden over eene voor Nederland meer aannemelijke regeling der Maasquaestie.

Die onderhandeling, door velerlei omstandigheden, vragen en onderzoekingen van tijd tot tijd opgehouden, is met gunstigen uitslag bekroond en heeft geleid tot de overeenkomst, welke hiernevens wordt overgelegd.

Alvorens die in de bijzonderheden te verklaren, schijnt een algemeen overzicht van de hoofdpunten, in het belang van Nederland geregeld, op zijne plaats.

De verbetering van de Maas tusschen Maastricht en Venlo wordt met kracht ondernomen en over een tijdvak van negen jaren tot stand gebracht, zoodanig dat, naar het oordeel der technici, die rivier, bij voortzetting der aftappingen, aan billijke eischen der vaart zal kunnen beantwoorden.

Die verbetering zal zoo behoorlijke vergoeding geven voor de nadeelen welke de aftappingen aan de rivier hebben toegebracht.

De aan de Maas uit te voeren werken zijn op f 900 000 geraamd; twee derde gedeelten dier som komen ten laste van het Belgische Gouvernement.

De op Belgisch grondgebied gelegen prise d'eau aan de Maas te Hocht komt buiten werking; de voeding ten behoeve van de bevoeiingen en van de kanalen in Nederland en België beneden Maastricht zal geschieden door een voedingskanaal, op Nederlandsch grondgebied aan te leggen.

Door den aanleg eener prise d'eau bij Maastricht wordt tevens voorzien in het sedert de stichting der Zuidwillemsvaart bestaand gebrek aan eene op zich zelve staande voeding uit de Maas bij laag water.

Tevens wordt daardoor een der hoofdbezwaren, zoowel tegen het status quo als tegen het vorige tractaat, weggenomen, het bezwaar namelijk der sterke nachtelijke aftappingen door Maastricht. Zoolang die tappingen duren is het nadeel, dat de gemiddeld per etmaal afgetapte hoeveelheid aan de Maas toebrengt, niet evenredig aan die hoeveelheid zelve, maar aan het maximum, hetwelk gedurende de nachtelijke uren afgeapt wordt. Bij eene directe voeding kan bij laag water ongeveer dezelfde hoeveelheid aan de Maas worden onttrokken als volgens het tractaat van 1861 zou zijn geschied, en te gelijk de invloed daarvan op de verlaging van den waterspiegel met ongeveer de helft worden verminderd.

De hoeveelheid water, die aan de Maas kan worden ontnomen zoolang van de prise d'eau te Hocht gebruik wordt gemaakt, is bij hogere standen alleen door het afvoerend vermogen van de Zuidwillemsvaart beperkt.

Volgens de tegenwoordige overeenkomst wordt die hoeveelheid, zoolang het water boven het vaarpeil (étiage) staat, beperkt tot het maximum van datgene wat thans tijdens het status quo bij iets meer dan gewone middelbare waterstanden te Luik en te Hocht gezamenlijk aan de rivier wordt onttrokken en, ook volgens het tractaat van 1861, op die beide plaatsen te zamen ontnomen zou zijn geworden.

Door de bepaling van een maximum en minimum van aftapping, naar mate van den waterstand boven en op of onder het peil van geregelde bevaarbaarheid, wordt voldaan aan den algemeen geuiten, alleziens billijken wensch, dat de aftapping vermin-